

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 3T/28/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4206010093
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Jóbová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4206010093.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanému O. G. nar. XX.X.XXXX pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa 187 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 24.3.2016, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eriky Jóbovej a z členov Ing. Alici Weissovej a Márii Szuriovej takto

rozhodol:

súd obžalovaného O. G. nar. XX.X.XXXX v N., trvale bytom N., ul. O. č. XX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Y. za trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa 187 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 a pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005, zo spáchania ktorých bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Komárno č. 3T/28/2006-114 zo dňa 11.5.2006 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre 5To 63/2006-122 zo dňa 28.6.2006,

odsudzuje:

podľa § 187 odsek 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 s použitím § 35 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 39a odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu zaraďuje do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 35 odsek 3 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 súd **z r u š u j e** výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Komárno 2T/34/2005-115 zo dňa 26.1.2006 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 55 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 súd ukladá obžalovanému trest prepadnutia vecí a to: nožníc modrej farby a klieští červenej farby.

Podľa § 55 odsek 6 Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

odôvodnenie:

Uznesením tun. súdu 3Nt/3/2015-10 zo dňa 9.4.2015 podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku a z dôvodu § 41b odsek 1 Zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavenie sudcov v znení neskorších predpisov bola povolená obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/28/2006 zo dňa 11.5.2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5To 63/2006 zo dňa 28.6.2006, a to v prospech odsúdeného Štefana Tótha vo výroku o treste. Zároveň bol zrušený výrok o treste v spomínanom rozsudku, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok o treste obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad. Uznesenie o obnove konania sa stalo právoplatným dňa 9.4.2015.

Horeuvedenými rozhodnutiami bol O. G. uznaný za vinného z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 (ďalej len Trestný zákon), ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa 41 odsek 1 Trestného zákona a z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do II. nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň bol zrušený výrok o treste v rozsudku tun. súdu zo dňa 26.1.2006 sp. zn. 2T 34/2005 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Štefanovi Tóthovi bol uložený aj trest prepadnutia vecí a to nožníc modrej farby a klieští červenej farby. Obžalovanému bolo uložené aj ochranné ústavné protitoxikomanické liečenie. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 27.5.2006.

Do uloženého súhrnného trestu bola započítaná väzba od 17.9.2005 do 8.6.2006. Uznesením Okresného súdu Levice 1Nt 34/2008-14 zo dňa 17.12.2008 bol obžalovaný preradený z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu v Trnave č. 3Pp 14/2011 zo dňa 25.8.2011 bol obžalovaný podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 7 rokov. Z uvedeného vyplýva, že v tejto veci obžalovaný vykonával trest od 17.9.2005 do 25.9.2011.

Po povolení obnovy konania bolo povinnosťou súdu uložiť obžalovanému nový trest.

Podľa § 31 odsek 1 Trestného zákona pri určení druhu a výmery trestu súd prihliadne na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť a na možnosť nápravy a na pomery páchatela.

Obžalovanému poľahčovalo priznanie, na druhej strane mu priťažovalo, že spáchal viac trestných činov. Pôvodným rozsudkom bol obžalovanému uložený trest ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona a podľa § 35 odsek 2 Trestného zákona, ktorý hovorí, že ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za 2 alebo viac úmyselných trestných činov spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprisnejšie trestného o jednu tretinu a pri obzvlášť nebezpečnom recidivistovi o jednu polovicu.

Obžalovaný bol uznaný za vinného ako obzvlášť nebezpečný recidivista preto, že trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa 187 odsek 1 písmeno b), písmeno d) Trestného zákona v znení účinnom do 31.12.2005 spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu v Komárne sp. zn. 3T/10/2002 zo dňa 16.5.2002 s právoplatnosťou od 16.1.2003 odsúdený za trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b) a iné Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, ktorý z časti vykonal a bol z neho podmienene prepustený dňa 12.11.2003 na skúšobnú dobu 3 rokov.

Súd zistil, že vo veci tun. súdu 3T/10/2002 bol obžalovaný odsúdený ako mladistvý. Z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienene prepustený uznesením Okresného súdu v Trnave 6PPH 154/2003-8 zo dňa 12.11.2003. Pred rozhodnutím o podmienene prepustení bol vyžiadovaný posudok na mladistvého odsúdeného, z ktorého vyplýva, že správanie sa a vystupovanie menovaného bolo bezproblémové, konflikty v kolektíve spoluodsúdených nevyvolával a výkon trestu odňatia slobody u neho plní svoj účel. Bolo zistené, že Okresný súd v Trnave, nevydal rozhodnutie o tom či mladistvý odsúdený v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia sa osvedčil alebo nie.

Podľa § 87 odsek 1 Trestného zákona o tom či sa odsúdenie mladistvého zahladzuje, rozhodne súd prihladnuc na správanie mladistvého vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone tohto trestu.

Podľa § 87 odsek 2 Trestného zákona ak súd vysloví, že mladistvý podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody sa osvedčil, hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený.

Nakoľko súd do roka od uplynutia skúšobnej doby podmieničného prepustenia nevydal rozhodnutie o tom či odsúdený v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia sa osvedčil, účinky osvedčenia sa nastali zo zákona. V registri trestov menovaného preto je vyznačené, že osvedčil sa dňom 12.11.2007. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj na citované ustanovenia § 87 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, treba mať za to, že v prípade odsúdenia obžalovaného rozsudkom tun. súdu 3T/10/2002 zo dňa 16.5.2002 sa hľadá na Štefana Tótha akoby nebol odsúdený. Z uvedeného dôvodu pri ukladaní trestu súd nemohol uložiť obžalovanému trest, ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi.

Vzhľadom na to, že skutok zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného vo veci 3T/28/2006 spáchal skôr než bol vyhlásený prvostupňový rozsudok v trestnej veci 2T/34/2005 zo dňa 26.1.2006, bolo treba obžalovanému uložiť súhrnný trest. Spomínaným rozsudkom bol obžalovaný uznaný za vinného pre pokus trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 8 odsek 1 k § 186 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 602/2003 Z.z. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, pre výkon ktorého bol zaradený do II. nápravno-výchovnej skupiny. Tento rozsudok sa stal právoplatným dňa 30.3.2006.

Keďže súd mal obžalovanému uložiť súhrnný trest, v zmysle § 35 odsek 3 podľa zásad uvedených v odseku 2 Trestného zákona, trest mal byť uložený za použitia tzv. asperačnej zásady, čo znamená, že horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody sa zvyšuje o jednu tretinu, pričom je potrebné prihladnúť na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL. US106/2011 ako aj na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R10/2015. Trestná sadzba v danom prípade je preto 2 roky až 10 rokov a 8 mesiacov.

Súd zistil, že obžalovaný potom čo bol podmienične prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v tejto veci, v skúšobnej dobe sa dopustil znova trestného činu. Rozsudkom tun. súdu 1T/13/2013-387 zo dňa 17.10.2013 bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona účinného od 1.1.2006 a bol mu uložený nepodmieničný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia bol mu uložený ochranný dohľad na 3 roky. Rozsudok sa stal právoplatným 19.2.2014. Skutok za ktorý bol uznaný za vinného, obžalovaný spáchal minimálne v priebehu 6 týždňov do 5.9.2012. Obžalovaný v súčasnosti vykonáva tento trest. Obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody je hodnotený kladne.

Vzhľadom na zistené skutočnosti súd dospel k záveru, že dosiahnuť nápravu u obžalovaného je možné uložením nepodmieničného trestu odňatia slobody vymeraného pri polovici trestnej sadzby. Podľa názoru súdu na uloženie trestu kratšieho trvania u obžalovaného nie sú dané podmienky už aj z toho dôvodu, že krátko po tom čo bol podmienične prepustený z pôvodne uloženého trestu odňatia slobody, sa znovu dopustil podobnej trestnej činnosti, teda trestom kratšieho trvania by nebolo možné dosiahnuť u neho nápravu. Súd pre výkon uloženého trestu obžalovaného zaradil do I. nápravno-výchovnej skupiny, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (na odsúdenie rozsudkom tun. súdu 3T/10/2002 zo dňa 16.5.2002 nie je možné prihladnúť, nakoľko odsúdenie zo zákona je zahľadené). Súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí, ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozsudku, nakoľko boli použité na spáchanie trestného činu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tomto súde.